

ஊடக அறிக்கை:

பாரிய புதைகுழிகள் மீது நடவடிக்கை
எடுக்கவேண்டுமென கோரிந்து
சிறிலஸ்காலிலுள்ள அனைத்து
சமூகப்களையும் சேர்ந்த காணாமல்
போனவர்களின் குடும்பங்கள்

22 மூன்றாம் ஜூன் 2023

WAN

JDS
Journalists for Democracy in Sri Lanka

INTERNATIONAL
TRUTH
AND JUSTICE
PROJECT

கொழும்பு

கடந்தகால பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துவைப்பதில் சிறிலங்கா அரசாங்கம் சிரத்தையாக இருக்குமாயின், பாரிய புதைகுழி அகழ்வுப் பணிகள் அனைத்திலும் சர்வதேச கண்காணிப்பாளர்கள் இருப்பதற்கு அது உறுதியளிக்க வேண்டும் என இலங்கைத்தீவிள் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் காணாமல்போன குடும்பங்களுடன் இணைந்து பணியாற்றும் ஜந்து குடியியல் சமூகக் குழுக்கள் கூட்டாகத் தெரிவித்துள்ளன. புதைகுழிகளின் அகழ்வுப் பணிகளில் இடம்பெற்ற திட்டமிட்ட தவறுகளின் மாதிரிகளை விளக்கமாகக் கூறும் ஒரு அறிக்கையையும் இக்குடும்பங்களின் அவலநிலை தொடர்பான ஆவணப்படம் ஒன்றையும் இக்குழுக்கள் வெளியிட்டுள்ளன.

“30 வருடங்களுக்கு முன்னர் ஆரம்பிக்கப்பட்டும், 20 இடங்களில் அகழ்வுப் பணிகளுக்கு முயற்சி செய்தும், ஒருசில சடலங்களே அடையாளம் காணப்பட்டு, உரிய குடும்பங்களிடம் ஓப்படைக்கப்பட்டன. இலங்கைத்தீவு முழுவதிலும், ஆழமற்ற புதைகுழிகளில் பல்லாயிரக்கணக்கான சடலங்கள் புதைக்கப்பட்டிருப்பதை அனைவரும் அறிவோம். அதனால் அகழ்வுப் பணிகளில் பெரியளவில் முன்னேற்றம் ஏற்படாத மோசமான நிலைமையை வெறுமேன தூரதில்டம் என்று வர்ணித்துவிட முடியாது - இதற்குக் காரணம் அரசியல் விரும்பின்மையே என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது,” என இந்நிகழ்வின் ஏற்பாட்டாளர்களில் ஒருவரான காணாமல்போன குடும்பங்கள் அமைப்பைச் சேர்ந்த பிறிற்றேரா பெர்னாண்டோ கூறினார்.

“சிறிலங்காவிலுள்ள பாரிய மனிதப் புதைகுழிகளும் வெற்றியடையாத அகழ்வுப் பணிகளும்”¹ என்னும் அறிக்கையானது அரசாங்கம் திட்டமிட்டு விசாரணைகளில் மேற்கொள்ளும் தலையீடுகளை துல்லியமாக விளக்குகின்றது. - தீர்க்கப்படாத வலிந்து காணாமல்

ஆக்கப்பட்டோர் வழக்குகளை அதிகமாகக் கொண்ட நாடுகளில் உலகில் இரண்டாவது இடத்தில் சிறிலங்கா இருப்பதாக ஜ.நா. பட்டியலிட்டுள்ளது.²

காணமல் போனவர்களின் குடும்பங்கள் உண்மையைக் கண்டறிவதற்காக எவ்வளவு காலமாக துன்பப் பட்டிருக்கின்றார்கள் என்பதை விளக்கும், “இலங்கையின் பாரிய புதைகுழிகள் பற்றிய உண்மையைத் தேடல்” என்னும் 30 நிமிட ஆவணப் படமும் இந்நிகழ்வில் காண்பிக்கப் பட்டது.

சிறிலங்காவில் காணாமல் போதல்களுக்கும் புதைகுழிகளுக்கும் இடையேயான தொடர்பினை, பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களதும் அவர்களது அன்புக்குரியவர்களதும் கதைகள் உள்ளிட்ட, பல்வேறு கதைகளில் கவனம் செலுத்தி, இந்த ஆவணப்படம் ஆராய்கின்றது.

2013இல் மாத்தளை வைத்தியசாலைக்கு அருகிலிருந்த புதைகுழியிலிருந்து 155 சடலங்கள் தோண்டி எடுக்கப்பட்டதையுடுத்து, மாத்தளையிலிருந்து எண்பதுகளின் இறுதிப் பகுதியில் காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்களின் குடும்பங்கள், தங்களது பாரிய புதைகுழி வழக்கினை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு உதவிசெய்யுமாறு கேட்டதைத் தொடர்ந்து இக்கூட்டறிக்கை வெளிவருகின்றது.

நாற்றுக்கணக்கானவர்கள் மாத்தளை மாவட்டத்தில் காணாமல்போன 1989ஆம் ஆண்டில், அப்பிரதேசத்திற்கான படைத்துறை ஒருங்கிணைப்பாளராக சிறிலங்காவின் முன்னாள் ஜனாதிபதி கோத்தபாய ராஜபக்சவே புதவி வகித்திருந்தார்; பின்னர் நடந்த ஜனாதிபதி விசாரணை ஆணைக்குமு ஒன்று சந்தேகக் குற்றவாளியாக இவரைக் கூறியிருந்தது.³ கோத்தபாயவையும், இக்குற்றச்செயல்களில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட இதர குற்றவாளிகளையும் விசாரணை செய்து அவர்களைப் பொறுப்புக்கூற வைப்பதற்கு எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எவையென, ஜ.நா. நிபுணர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு இவ்வாண்டு சிறிலங்கா

¹ <https://itjpsl.com/reports/mass-graves>

² <https://daccess-ods.un.org/tmp/6284975.40950775.html>

அரசாங்கத்திற்கு கடிதம் ஒன்றினை எழுதியது, ஆனால் அதற்குப் பதில் கிடைக்கவில்லை.⁴

“குற்றங்களை ஆவணப்படுத்துவதும் சான்றுகளைச் சேகரித்து அவற்றைப் பாதுகாத்து வைப்பதும் வெறும் முதற்படியே என்பதை இவ்வாவணம் காட்டுகின்றது - முப்பது ஆண்டுகள் கடந்த நிலையிலும் உண்மையைக் கண்டறிவதற்காகவும் நீதியைப் பெறுவதற்காகவும் நாங்கள் போராடிக்கொண்டிருக்க வேண்டிய நிலையே இருக்கின்றது; மட்டுமல்ல, மீண்டும் இவை நிகழாது என்பதற்கான உத்தரவாகும் வெறும் மழுப்பலானதாகவே தொடர்ந்தும் இருக்கின்றது. மக்கள் விடுதலை முன்னணிக் காலத்தில் பெரும் அட்சியங்களில் ஈடுபட்ட கோத்துபாய ராஜபக்ச உட்பட்டவர்கள் உடனடியாகவே பொறுப்புக்கூறலுக்கு உள்ளாக்கப் பட்டிருந்தால், உள்ளாட்டுப் போரில் நடந்த பாரிய அட்சியங்களும், தண்டனை விலக்கனிப்புக்களும் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கும். பொறுப்புக்கூறல் என்பது ஒரு விநுப்பத் தெரிவான நடைமுறையல்ல - மாறாக சிறிலங்காவின் அனைத்து மக்களதும் எதிர்காலத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு இது அவசியமானதாகும்.” இவ்வாறு தென்னாபிரிக்காவின் ITJP நிறைவேற்றுப் பணிப்பாளர் யஸ்மின் சூக்கா தெரிவித்தார்.

புதைகுழுகிள் நாட்டின் தெற்கில் இருந்தாலும் சரி அல்லது வடக்கில் இருந்தாலும் சரி, நாடு முழுவதும் நடந்த புதைகுழுகிள் பற்றிய விசாரணைகளில் இடையூறு செய்யப்பட்ட விதம் பற்றி இவ்வறிக்கை ஆய்வுசெய்கின்றது. நீதிபதிகளும் தடயவியல் நிபுணர்களும் திடீரென இடம் மாற்றப்பட்டுள்ளார்கள், நீதிமன்ற ஆணைகளை நிறைவேற்றுவதில் காவல்துறை தாமதம் செய்துள்ளது, அகழ்வுப்பணி நடைபெறும் இடங்களுக்குச் செல்வதற்கு குடும்பங்களின் சட்டத்தரணிகளுக்குத் தடை விதிக்கப்பட்டது, வாழும் சாட்சிகளைக் கண்டுபிடிப்புதற்கு எந்த முயற்சியும் எடுக்கப்படவில்லை, சட்டமா அதிபர் அலுவலகம் வழக்கை கைவிட்டுள்ளது, மற்றும், குற்றவாளிகளை அடையாளம் கண்ட வழக்கில்கூட, அவர்களுக்கு மன்னிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. மேலும்

சிறிலங்காவிலுள்ள சட்ட, கொள்கை மற்றும் நடவடிக்கைக் கொள்கைப் பற்றாக்குறையினையும் இவ்வறிக்கை எடுத்துக் காட்டியுள்ளது. 2000 ஆண்டிற்குப் பின்னர் இடம்பெற்ற ஆட்களை விருப்பத்திற்கு மாறாக அகற்றுதல் அல்லது காணாமல் போதல்கள் தொடர்பாக அகில இலங்கை விசாரணை ஆணைக்கும், மற்றும் வலிந்து அல்லது விருப்பத்திற்கு மாறாக காணாமல் ஆக்கப்படுதல் தொடர்பான ஜக்கிய நாடுகள் சபையின் பணிக்கும் போன்ற முக்கிய அமைப்புக்கள் இவற்றின் சீர்திருத்தத்திற்கான தங்களது விரிவான பரிந்துரைகளை வழங்கியுள்ளன. புதிய விசாரணைச் சட்டம், மற்றும் நியம செயற்பாட்டு நடைமுறைகள் ஆகியனவற்றின் வரைபுகள் எழுதி முடிக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட, அவை இன்னமும் பகிரங்கப் படுத்தப்படவுமில்லை அது தொடர்பாக குடும்பங்களிடம் கலந்து ஆலோசிக்கப்படவுமில்லை.

“சிறிலங்காவிலுள்ள புதைகுழுகிள் தொடர்பான மற்றும் வலிந்து காணாமல் ஆக்கப்பட்ட ஆட்கள் தொடர்பான விசாரணைகள் தொடர்பில் முழுமையான அரசியல் விருப்பமின்மை காணப்படுகின்றது. இதனைவிட, இப்படியான புதைகுழி விசாரணைகள் வழுமையான குற்றவியல் நடவடிக்கைகளின் ஒரு பகுதியே என்றும், அது பாதிக்கப்பட்ட துடும்பங்களுக்கு எதிரானது என்றுமே சட்டமா அதிபர் அலுவலகம் பார்க்கின்றது. மன்னார் புதைகுழி விசாரணைகளில் இது வெளிப்படையாகத் தெரிந்தது. மாத்துளையில், பக்கச் சார்பின்றிய விசாரணையினை நடாக்கிய நீதிபதி உடனடியாகவே மாற்றப்பட்டார். இவ்வாறாக, சிறிலங்கா படைத்துறையினதும், அவர்களது அரசியல் எஜமான்களினதும் நலன்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு அரசியல் தலையீடுகள் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன”, என புதைகுழி வழக்குகளில் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் குடும்பங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மனித உரிமைகளுக்கும் அபிவிருத்திக்குமான நிலையத்தின் நிறைவேற்றுப் பணிப்பாளர் K.S. ரத்னவல கூறினார்.

மன்னாரில், 2018 ஆம் ஆண்டில் (28 சிறுவர்களது உட்பட) 318 சடலங்கள் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டன. இங்கிருந்து எடுக்கப்பட்ட பொருட்களில் கால்களைச் சேர்த்துக்

4

<https://itjpsl.com/assets/DownLoadPublicCommunicationFile.pdf>

கட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்த உலோகக் கம்பிகளும் இருந்தன. மாத்தளையில் மீட்கப்பட்ட சில எலும்புக் கூடுகளின் மண்டடயோடுகளில் சன்னங்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட துளைகள் இருந்ததாகவும், இன்னும் சில, கைகள் பின்னால் கட்டப்பட்டிருந்த நிலையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாகவும் கூறப்படுகின்றது. அங்கும் கூட, 1980களின் பிற்பகுதியைச் சேர்ந்தவையென தடயவியல் ஆய்வாளர் ஒருவர் கணித்த பொருட்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. இருந்தபோதிலும், மன்னார் புதைகுழி சாதாரணமான ஒரு இடுகாடுதான் என தொல்லியல் திணைக்களாம் கூறியது. அத்துடன், அப்போதைய ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்சவால் உருவாக்கப்பட்ட ஆணைக் குழுவானது மாத்தளைப் புதைகுழி 1950களைச் சேர்ந்தவை என்று தீர்மானித்தது.

“நாங்கள் உண்மைகளை நாட்டில் குழிதோண்டிப் புதைப்பகுதில்தான் கெட்டிக்காரர்கள், அவற்றை வெளியில் தோண்டி எடுப்பதில் அல்ல. காணாமல் போனவர்களின் குடும்பங்களிடமிருந்து யரணத்திற்கு முந்தைய தரவுகளை சேகரிக்க வேண்டிய தேவையும், நாட்டில் இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படாமல் இருக்கும் ஆயிரக்கணக்கில் இல்லாவிட்டாலும், நூற்றுக் கணக்கிலான புதைகுழிகளின் அமைவிடங்களை சர்வதேச வல்லுனர்களின் உதவியுடன் கண்டுபிடிக்க வேண்டிய தேவையும் இருக்கின்றது. இதற்குப் பின்னர்தான் அகழ்வுப்பணிகள் ஆரம்பிக்கப்படல் வேண்டும்”, என இவ்வறிக்கையினை இணைந்து எழுதிய சிறிலங்காவின் ஜனநாயகத்திற்கான ஊடகவியலாளர்கள் அமைப்பைச் சேர்ந்த பாணி அபேயவர்த்தன தெரிவித்தார்.

கடந்தகாலங்களில் இடம்பெற்ற 20 அகழ்வுப்பணிகளில் நடந்த தவறுகளை இவ்வறிக்கை பட்டியலிடுகின்றது, அதிலும் 2012-2013 மாத்தளையிலும், 2013 இலும் 2018 இலும் மன்னாரிலும் விசாரணைகள் நடந்த புதைகுழிகளின் அகழ்வுகள் தொடர்பிலும் முக்கிய கவனம் செலுத்துகின்றது. இந்த மூன்று புதைகுழிகளிலிருந்தும் 500 இற்கும் மேற்பட்ட சடலங்கள் வெளியில் எடுக்கப்பட்டன, ஆனால் இன்றுவரை ஒன்றுகூட அடையாளம் காணப்படவில்லை. இதற்கு முற்றிலும் முரணாக, முன்னாள் யூக்கோஸ்லாவியாவில் காணாமல் போனதாக முறைப்பாடு செய்யப்பட்ட 40,000 பேரில் 27,000 இற்கும் மேற்பட்டோரது சடலங்கள் (70%) அடையாளம் காணப்பட்டன.

“முன்னாள் யூக்கோஸ்லாவியாவில் மட்டுமன்றி, அகழ்வுப்பணிகள் வெற்றிகரமாக நடைபெற்ற குவாட்டமாலா, ஆஜங்கீனா மற்றும் றுவாண்டா ஆகிய நாடுகளில் கூட சடலங்கள் அவர்களது குடும்பங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. சிறிலங்காவில் இது நடைபெறவில்லை என்பதற்கான காரணம் அதற்கான வல்லமை அதனிடம் இல்லை என்பதால் அல்ல. மாறாக அதன் ஆட்சிக்கட்டமைப்பு இதனை அனுமதிக்கவில்லை என்பதாலேயே ஆகும்”, என இவ்வறிக்கையின் ஆசிரியரான இன்கிரிட் மஸ்ஸாஜே கூறினார்.

நாட்டின் அனைத்துப் பகுதிகளையும் சேர்ந்த காணாமல் போனவர்களின் குடும்பங்கள் இந்நிகழ்வில் கலந்துகொண்டன. தங்களது அன்புக்குரியவர்கள் பற்றிய உண்மையை அறிந்து கொள்வதற்கான தங்களது அயராத முயற்சிகளுக்குப் பெரும் விலைகொடுத்த வயதுமுதிர்ந்த பெண்களே அதில் பெரும்பான்மையாக இருந்தார்கள்.

“குற்றவாளிகளுக்கு இது ஒரு காத்திருப்பு விளையாட்டு - இன்னும் போதுமான காலம் இழுங்குதல்கால், குடும்பங்கள் எல்லாம் இறந்துபோய், அதற்குப் பின்னர் யாருமே நீதிக்காக போராட்டமாட்டர்கள் என்று அவர்கள் நுழுகின்றார்கள். அதனால் இவ்விடயத்தினை நாங்கள் அவசரமாகத் தீர்த்துவைக்க வேண்டும்.” இவ்வாறு இந்நிகழ்வினை இணைந்து நடாத்தும் பெண்கள் செயற்பாட்டு வகையைமைப்பு அமைப்பைச் சேர்ந்த வெறீன் சனூர் கூறியுள்ளார்.